

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಳ್ಳ

■ ಹ.ಮ. ಪೂಜಾರ, ಸಿಂದಗಿ

ಬಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿದ್ದ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಧನ ಕನಸಾಧಿಗಳನ್ನು ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಜನರಿಂದ ಹಣ ಲಪಟಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ಅವನ ನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜನರ ಜೊತೆ ಸಬ್ಬನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕಳ್ಳ ಕನ್ನ ಹಾಕಲು ಹೊರಟ. ಊರ ಹೊರಗಿನ ಮಠದ ಮುಂದೆ ಹಾಯ್ದು ಹೊರಟಿದ್ದ. ಮಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನ ನಡೆದಿತ್ತು. ಪ್ರವಚನದ ನುಡಿಗಳು ಕಳ್ಳನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೂ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಠದೊಳಗೆ ಹೋದ. ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅಂದು ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ವಿಷಯ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರವಚನ ಸಾಗಿಸಿದ್ದರು.

'ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು. ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯಬೇಕು. ಸತ್ಯವೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆ. ಸತ್ಯವೇ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಬಳಗ. ಸತ್ಯ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದರೆ ಮೆಚ್ಚನಾ ಪರಮಾತ್ಮನು. ಎಂದರಿತು ಬದುಕಬೇಕು. ಸತ್ಯವೇ ನಮಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸದಾ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯಬೇಕು. ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು' ಎಂದು ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಹೇಳಿದರು.

ಪ್ರವಚನಕಾರರ ನುಡಿಗಳು ಕಳ್ಳನ ಮನ ತಟ್ಟಿದವು. ಅದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊರನಡೆದನು. ರಾತ್ರಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅನತಿ ದೂರ ನಡೆದು ಹೋದ.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅರಮನೆ ಕಂಡಿತು. ಹುಟ್ಟುಗುಣ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೀತು. ಅಂದು ಅರಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ಅರಮನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಹೋದ. ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ ಅವನನ್ನು ತಡೆದ.

'ನೀವು ಯಾರು? ಒಳಗೆ ಏಕೆ ಹೊರಟಿರುವಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಮನದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಝಳುಕು ಬಂದು ಹೋಯಿತು. ಕಳ್ಳ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿದ.

'ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಒಳಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆ' ಎಂದ.

ಇವರು ಈ ಅರಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರಬಹುದು. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ. ಎಂದು ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡ.

'ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಏಕೆ ಏಳುವಿರಿ. ಇದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ. ನೀವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಬಹುದು' ಎಂದು ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಹೇಳಿದ.

ಕಳ್ಳ ಅರಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನುಸುಳಿದ. ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ತಿರುಗಾಡಿದ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ದೋಚಿದ. ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಹೊರ ಹೋಗುವಾಗ ಅದೇ ಕಾವಲುಗಾರ ಅವನನ್ನು ತಡೆದ.

'ನೀವು ಏನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. 'ನಾನು ಕಳ್ಳವು ಮಾಡಿರುವೆ. ಕಳುವಿನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಯ್ಯುತ್ತಿರುವೆ' ಕಳ್ಳ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂಗೋಟಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎಂದು ಕಾವಲುಗಾರ

ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡ.

'ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು' ಎಂದು ಕಾವಲುಗಾರ ಹೇಳಿದ. ಕಳ್ಳ ಸುಲಭದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳವು ನಡೆದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಯಾವ ಸುಳ್ಳೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಕೊನೆಗೆ ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರನನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾವಲುಗಾರನು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಾಜನ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿದನು.

'ಮಹಾರಾಜರೇ, ಕಳ್ಳ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯನಾದೆ. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಮಾಷೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ' ಎಂದು ಕಾವಲುಗಾರ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ರಾಜನು ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಕರೆಸಿದ. ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಕಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ರಾಜ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ರಾಜನ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಳ್ಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ರಾಜನು ಕಳ್ಳನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದನು. ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅರಮನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾವಲುಗಾರನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳನು ಸತ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟನು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಬದುಕಿದನು.